

Posudek oponenta bakalářské práce

Oponent: Mgr. Magdaléna Ezrová
 Autor práce: Jana Zděnková
 Studijní program: **PORODNÍ ASISTENCE**
 Studijní obor: **PORODNÍ ASISTENTKA**
 Název práce: Přístup k matce a novorozenci v České republice a Spolkové republice Německo
 Akademický rok: **2014/2015**

Hodnocení	1	2	3	4
Celkové rozvržení práce		X		
Úroveň zpracování teoretických poznatků			X	
Úroveň zpracování vlastních poznatků			X	
Analýza a interpretace výsledků			X	
Praktická aplikace výsledků	X			
Přiměřenost a způsob citace literatury		X		
Formální a grafické zpracování	X			
Úroveň jazyka		X		

Stupnice hodnocení úrovně:
 výborná = 1
 velmi dobrá = 2
 dobrá = 3
 nevyhovující – 4
 (označte křížkem)

Připomínky oponenta práce, zdůvodnění celkového hodnocení: (povinné vyplnit)

Splnění cílů práce:

Porovnávat životní situace, jejichž vnímání je z velké části závislé na osobnosti jedince, je vždy nelehké. Autorka této BP si právě takto nelehký úkol vybrala a je vidět, že i přes silné vnitřní motivace (nebo právě kvůli nim) práce získala své největší slabiny. Hlavní cíl výzkumu, tedy porovnání průběhu porodu v ČR a v Německu, ke kterému se váže i jedna z výzkumných otázek, byl splněn jen částečně. U kvalitativního výzkumu je vždy nebezpečí, že výzkumník se příliš sblíží se svými respondenty. To se podle mne v tomto případě stalo, a tak zcela zanikla objektivita a nestrannost v přístupu ke zkoumanému problému. Navíc k odpovědi na klíčovou výzkumnou otázku „Jaký je rozdíl v přístupu k porodu v České republice a ve Spolkové republice Německo“ autorka použila doslova šest řádek s uvedením, že „by člověku nestačila hodina společného rozhovoru“.

Formální a obsahová úroveň práce:

Práce obsahuje nepozornostní chyby, které jsou ale pochopitelné a nejsou nijak závažné. Některé věty jsou nesourodé nebo úplně postrádají význam, ale to se dá chápat a v celkovém hodnocení práce se jedná o detaily. Například na str. 69 je formálně špatně uveden citát od Jacka Newmana. Detailem pak je na stejné straně špatně napsaný název organizace UNICEF. V kapitole 11 autorka uvádí, že obě ženy jsou druhorodičky. Z dalšího textu ale vyplývá, že druhorodička je jen jedna z nich.

Co se týče použití odborné literatury je spodivem, že jediná odborná publikace o porodnictví je „Porodnictví“ od Antonína Zwingera, které je použito v jediném odstavci v kapitole 4.1.4. Jinak autorka čerpá z internetových zdrojů typu www.sestinedeli.cz, www.mamaaja.cz nebo www.porodnice.cz, tedy ze zdrojů, které jsou primárně určené pro laickou veřejnost. I díky tomu velmi často práce vypadá, jako by ji psal poučený laik. V tomto kontextu pak zcela

zapadne literatura pro porodní asistentky od Zuzany Štromerové, jejíž použití je chválihodné, ale není možné, aby na jedné publikaci stála prakticky celá teoretická část BP týkající se porodu.

Právě často laické vyznění práce, jak z časopisu pro maminky, které ještě podtrhují informace např. o tom, že respondentka výzkumu bydlí s křečkem (str. 41), zbytečně snižují výpovědní hodnotu práce. Nemluvě o tom, že základem kazuistiky je anamnéza, která se v práci ale vlastně nevyskytuje. Jako kdyby autorka neměla dostatečné povědomí o tom, k čemu BP je a proč ji píše.

V kapitole 5.3 Psychické šestinedělí mi chybí odkaz na souvislost, kterou má průběh porodu a psychický stav ženy v šestinedělí. Autorka v předcházejících kapitolách upozorňuje na to, co je pro zdárný průběh porodu důležité a i jeden z jejích dílčích cílů se věnuje tomuto propojení. Přesto chybí jakýkoli přesah mezi teoretickou a praktickou částí BP. A v otázce šestinedělí a bondingu to není jediný případ. Snad nikde v praktické části jsem nenašla odkaz na kapitoly či informace z teoretické části, tedy jakési potvrzení, že poznatky, ke kterým autorka dospěla má podloženy odbornou literaturou nebo výzkumy. Toto propojení si čtenář může jen domýšlet. Dále nejsou rozepsány jednotlivé intervence, které u porodu proběhly a to, jaký vliv tyto praktiky mají na další průběh porodu. Za všechny uvedu dilataci branky na 8 cm a řízené tlačení. Vzhledem k cílům práce je pro mě zcela nepochopitelné, jak tento zákrok mohla autorka přejít bez povšimnutí.

Velkým problémem je i výběr respondentek. Je naprosto evidentní, že autorka si je vybrala zcela záměrně tak, aby jejich příběhy potvrdily její domněnku, která je zjevná od první kapitoly. Tedy že porodní péče v České republice je horší než péče v Německu. Tomu odpovídá i formulace dílčích cílů. Také některé otázky v rozhovorech jsou přímo zavádějící. Např. otázka „Proběhl porod přirozeně?“ nebo „Byla jste v aktivní pozici při porodu?“. Praktickou část pak staví na emocích, kdy po prvním rozhovoru o těžkém porodu působí porod popisovaný v následujícím rozhovoru naprosto idylicky. A tak může zcela zapadnout věta ze str. 61, ve které německá respondentka říká: „Rozhodně mě to naplnilo a částečně mi to zahojilo ránu z toho prvního porodu.“, nebo informace o tom, že porod sice dle respondentky proběhl přirozeně, ale až po podání prostinového gelu, zavedení kanyly, aplikaci klystýru apod. A tady tkví problém celé praktické části. Pokud jsem pochopila dobře, německá respondentka nerodila ani jedno dítě v České republice. Přesto se zmiňuje o tom, že pro ní byl první porod traumatický a u druhého porodu popisuje podobnou rutinu jako česká respondentka. To ale neodpovídá autorčině interpretaci. Navíc autorka záměrně některé informace přehlíží a v diskuzích volí takové popisy situace, které odpovídají jejímu přání. Dostáváme se tak i k tomu, proč byl špatný výběr respondentek. Srovnávat prvorodičku a druhorodičku je od prvního pohledu chybné a v tomto konkrétním případě i tendenční.

Citace:

Nejsou uvedené odkazy u kapitoly 2.2.1 Dick Read a 2.2.3 Frederic Leboyer. Na str. 23 je uveden odkaz „porodnice.cz“, který není v seznamu použité literatury. Autorka tímto odkazem pravděpodobně myslí články Antonína Pařízka. Ten samý problém je na str. 66 pod odstavcem „Porodní příběh prvorodičky rodící doma v ČR“, kde se zjevně jedná o článek Michaely Kalusové. Na str. 26 je odkaz na stránky UNIPA, ale ve skutečnosti se jedná o článek Michaely Mrowetz, která ale není citovaná. Celkově má vůbec autorka problém se správným uváděním citací z internetu.

Praktické využití:

Z celé práce je cítit spěch a nepozornost. Především pak v kapitole 14, která je jedním velkým odstavcem a kde je naprosto nepřehledně a chaoticky rozepsán Cíl č. 4. Přitom právě z této části BP vycházejí důležité informace pro praktické využití. Tedy nutnost změny systému vzdělávání zdravotních pracovníků a to především díky stáží v zahraničí, podpora

komunitní péče PA a rozšíření výběru péče např. vytvořením porodních domů nebo porodních center.

Jediným důvodem proč navrhuji celkové hodnocení „velmi dobře“ je fakt, že rozumím tomu, co se autorka snažila říct, chápu její pocity a možná i frustraci, kterou musí cítit poté, co mohla porovnat praxi v ČR a v zahraničí, a vidím jako nutnost podpořit její nadšení pro změnu. Přesto vysokoškolsky vzdělaná porodní asistentka by měla mít určité znalosti o výzkumu nebo práci s odbornou literaturou. Neměla by se uchylovat k tendenčním zkratkám a manipulaci nejen s daty ale i emocemi. Doufám, že autorka se bude dále vzdělávat a rozšiřovat si obzory a že její zapálení pro věc, které je z celé práce cítit, kvalitně využije ve své vlastní praxi porodní asistentky.

Otázky:

Na str. 69 uvádíte, že opožděný nástup laktace je, pokud laktace nastupuje druhý nebo třetí den po porodu. Odkud jste tuto informaci čerpala?

V kapitole 14 uvádíte bez jakéhokoli úvodu nebo závěru domácí porodní příběh. Co jste jím chtěla v rámci BP říci?

Navržené celkové hodnocení	☒ výborně	☐ velmi dobře	☐ dobře	☐ nevyhovující
-----------------------------------	--	--------------------------------------	--------------------------------	---------------------------------------

(neaplikovatelné škrtněte)

Datum: 1.5.2015

Podpis: Magdaléna Ezrová

